

na té i oné straně, stačí, že manžel, mající důvod k rozvodu, zavedl svým chováním příčinu k poklesku, tvořícímu důvod rozvodu.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1929, Rv I 947/28.)

K žalobě manžela o rozvod manželství z viny žalované manželky uznal procesní soud první stolice na rozvod manželství stran od stolu a lože z viny obou stran. Odvolací soud nevyhověl odvolání stran.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání ani té ani oné strany a odvětil k dovolání žalobce v

důvodech:

Výtku nesprávného právního posouzení věci podle § 503 čís. 4 c. ř. s. opírá žalobce o to, že k průkazu jeho viny na rozvodu bylo by i podle § 6 min. nař. ze dne 9. prosince 1897, čís. 283 ř. zák. potřebí, by byl i na jeho straně zjištěn některý žalovanou tvrzený rozvodový důvod podle § 109 obč. zák., že zjištěné ubližování manželce nebylo velmi citelné a že tedy není rozvodovým důvodem. Dovolateli nelze v tom přisvědčiti. V § 6 min. nař. jest ustanoveno, že, bylo-li žalobě o rozvod vyhověno, jest pokaždé také rozhodnouti o tom, zdali ten či onen manžel, zdali každý z nich nebo nikdo z obou jest vinen rozvodem. Na návrhu stran nezáleží. V tomto sporu uvedla žalovaná pro vinu žalobcovu více skutečností a na základě provedených důkazů bylo zejména zjištěno, že žalobce své manželce nadával »sviň a kurev«, že jí říkal »blbá«, že ji chytil za krk a vyťal jí dva políčky a že před cizími lidmi uvedl ji v podezření, že je schopna krádeže, vysloviv se, že se musí podívat, zdali mu něco neodnáší, a přikázav dělníkům, by dali pozor, by se z bytu nic nevynášelo. Na podkladu těchto zjištěných skutečností právem uznali nižší soudové, že i žalobce jest vinen na rozvodu, poněvadž v prokázaném jednání žalobcově, jež nelze omluviti — jak správně dovodil odvolací soud — snad tím, že by byl k němu žalovanou vyprovokován, což ze zjištěných okolností nevyplývá, jest spatřovati rozvodový důvod opětného a podle poměru osob velmi citelného ubližování na cti podle § 109 obč. zák. K spoluvině na rozvodu není ostatně ani třeba, by rozvodový důvod byl na té i na oné straně, stačí, když manžel, mající důvod k rozvodu, zavedl svým chováním příčinu k poklesku, tvořícímu důvod rozvodu (rozh. čís. 2488 sb. n. s.). Ježto bylo v souzeném případě dokonce prokázáno, že rozvodový důvod byl i na straně žalobcově, jest jeho výtku nesprávného právního posouzení věci bezpodstatnou.

Čís. 8605.

Cizozemský úpadce smí nakládati svým movitým jměním v tuzemsku až do doby, kdy došla na tuzemský soud žádost o vydání tuzemského movitého jmění (§ 67 konk. ř.). Do té doby přísluší mu též hlasovací

právo pro jeho pohledávky ve vyrovnacím řízení jeho tuzemského dlužníka.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1929, R II 418/28.)

Ve vyrovnacím řízení Alfreda H-a v F. ve Slezsku přiznal vyrovnávací komisař Kurtu D-ovi, o jehož jmění byl v Německu zahájen úpadek, hlasovací právo pro jeho pohledávky, z toho důvodu, že způsobilost Kurta D-a ku právním činům úpadkem na jeho jmění v cizozemsku uvaleným není nikterak omezena a nebylo ani prokázáno, že byla cizozemským úpadkovým úřadem podána žádost u zemského soudu v Opavě o vydání movitého jmění úpadce v tuzemsku se nacházejícího, natož aby bylo prokázáno, že žádost toho druhu byla kladně vyřízena. Rekursní soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že se hlasovací právo pro pohledávku Kurta D-a udílí Dr. Hanuši G-ovi jako zastupci cizozemského správce úpadkové podstaty Kurta D-a. Důvody: Spisem zemského soudu v Opavě jest dotvrzeno, že dopisem ze dne 18. srpna 1928 úpadkové oddělení durynského soudu v Gěře zažádalo v úpadkovém řízení tam dne 4. ledna 1927 o majetku Kurta D-a zahájeném, by movité jmění úpadce, zejména jeho pohledávka za Alfredem H-em nejméně 11.227 Kč i s úroky, bylo vydáno úpadkovému soudu v Gěře. Žádost tato došla k zemskému soudu v Opavě dne 2. září 1928 a bylo jí usnesením ze dne 4. září 1928 v plném rozsahu po rozumu § 67 konk. ř. ze dne 10. prosince 1914 čís. 337 ř. zák. vyhověno ovšem s omezením hledícím k uspokojení práv na vyloučení a oddělení nabytých před dojitím této žádosti. Usnesení toto nabylo moci práva. I když tudíž úpadek na majetek Kurta D-a v Německu již sám o sobě nepostihl movitý majetek úpadce v Československé republice, byla jím řečená pohledávka zasažena splněním podmínek § 67 konk. ř. počínajíc dnem, kdy došlo dožádání durynského úpadkového soudu v Gěře na zemský soud v Opavě o vydání pohledávky k cizozemskému soudu úpadkovému, dnem 2. září 1928. Poněvadž však k přihlášce správce úpadkové podstaty Kurta D-a ze dne 28. srpna 1928 bylo připojeno osvědčení durynského soudu v Gěře, že tento soud již dne 18. srpna 1928 žádal o vydání zemský soud v Opavě, je věcí vyrovnacího komisaře, by správnost osvědčení jakož i údajů úpadkového komisaře cizozemského z moci úřední zjistil a ve věci pak rozhodl, čemuž nasvědčuje ustanovení § 63 vyrovnacího řádu, poukazující výslovně na předpisy § 173 konk. řádu. Nebrání-li zákonné předpisy, by vyrovnací komisař z moci úřední zavedl o své újmě vhodná šetření, jež se jeví nutnými pro správné rozhodnutí, tím spíše má tak učiniti, byl-li k tomu dán zvláštní podnět, jako v tomto případě předložením osvědčení durynského soudu v Gěře ze dne 18. srpna 1928. Poněvadž ustanovení § 67 konk. ř. nerozlišuje mezi dnem dojití žádosti o vydání majetku z cizozemské úpadkové podstaty na zdejší soud a dnem skutečného podání žádosti a toto datum bylo vyrovnacímu komisaři způsobem správným a pravdě odpovídajícím osvědčeno a byla usnesením zemského soudu v Opavě ze dne 4. září 1928 řečená

pohledávka úpadkové podstaty Kurta D-a skutečně vydána, jest stížnost opodstatněna, a bylo rozhodnuto, jak se stalo.

N e j v ý š š í s o u d obnovil usnesení vyrovnávacího komisaře.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs jest oprávněn. Stěžovatelovo hlasovací právo pro pohledávku 11.227 Kč nebylo popíráno ani jiným věřitelem ani dlužníkem (§ 44 (I) vyr. ř.), ale na stěžovatelovo jmění byl duryňským zemským soudem v Géře dne 4. ledna 1927 vyhlášen úpadek a tento soud žádal dne 18. srpna 1928, by úpadcovy movité věci, jmenovitě jeho právě zmíněná pohledávka 11.227 Kč s přísl. jemu jako úpadkovému soudu byla vydána. Tato žádost došla na zemský soud v Opavě dne 2. září 1928 a bylo jí vyhověno dne 4. září 1928. Rekursní soud míní, že stěžovatel dne 30. srpna pokud se týče 1. září 1928 již neměl práva, volně nakládati s touto pohledávkou, poněvadž již dříve, dne 18. srpna 1928, bylo žádáno o její vydání, že tímto dnem přešlo ono právo na správce jeho úpadkové podstaty Dr. B-a a že tudíž jen tento mohl dne 30. srpna pokud se týče 1. září 1928 vykonati hlasovací právo pro pohledávku jinak nepopřenou. Ale tento názor je pochybený, neboť nerozhoduje den, kdy žádost za vydání úpadcova movitého jmění byla učiněna, den 18. srpna 1928, nýbrž den, kdy tato žádost na tuzemský soud došla, den 2. září 1928. Odůvodňuje-li rekursní soud opačný názor tvrzením, že zákon v této příčině nerozlišuje, přezírá, že § 67 (1) úpadk. řádu v poslední větě stanoví, že úpadkové jmění smí býti vydáno teprve, když byla uspokojena práva na vyloučení a oddělení, nabytá dříve, než došla žádost, z čehož jde nade vši pochybnost, že úpadce do této doby může s tímto svým jměním volně nakládati (srovnej i Bartschův-Pollakův komentář k úpadkovému řádu, Vídeň-Lipsko 1927, str. 414, pozn. 9 a Lehmannův komentář k úpadkovému řádu, Vídeň 1916 str. 462). Mohl-li však stěžovatel s pohledávkou, o níž jde, do 2. září 1928 volně nakládati, není pochybnosti, že mu dne 30. srpna, pokud se týče dne 1. září 1928 příslušelo pro ni i právo hlasovací.

Čís. 8606.

Výhrada vlastnictví k prodané surovině a k výrobkům z ní jest právně účinnou jen co do suroviny, nikoliv co do výrobků, nebyly-li v době, kdy byla výhrada ujednána, ještě zhotoveny.

(Rozh. ze dne 4. ledna 1928, Rv I 639/28.)

Žalovaný zabavil exekučně obuvnické výrobky k vydobyti peněžité pohledávky za Františkem B-em. Žalobkyně odůvodňovala žalobu o vyloučení jich z exekuce tím, že prodala Františku B-ovi kůže a že si vyhradila ke kožím i k výrobkům z nich vlastnické právo až do úplného zaplacení kupní ceny. Žalovaný vznesl mezitímní návrh na zjištění, že žalobkyni nepřisluší k zabaveným věcem vlastnické právo činící exekuci nepřípustnou. Procesní soud první stolice uznal právem, že